

DANS I BIBELN

– en fråga om rätt uttryck

Bibeln förbjuder inte dans så länge det sker på ett sätt som är värdigt och rätt inför Gud. Dans kan vara ett uttryck för glädje, lovprisning och tacksamhet till Herren:

- *"De skall prisa hans namn under dans..."* (Psaltaren 149:3)
- *"Prisa honom med puka och dans..."* (Psaltaren 150:4)
- *"...och dansa har sin tid."* (Predikaren 3:4)
- *"Själv dansade David med all kraft inför HERRENS ansikte..."* (2 Samuelsboken 6:14)

Dessa verser visar att dans har en plats i det troendes liv, särskilt som en del av tillbedjan och glädje i Guds närvaro.

Varför vissa är emot dans

Motstånd mot dans uppstår ofta när den utförs på ett olämpligt sätt. Exempelvis kan vissa typer av dans innehålla:

- Sensuella eller sexuella anspelningar i rörelser.
- Fysiska närmanden som inte är förenliga med Guds krav på renhet.
- Olämpliga beröringar som "kramas till musik".

Eftersom dans och musik är starka uttryck för känslor kan de lätt bli en plattform för att uttrycka sexualitet på ett sätt som strider mot Guds vilja. Som kristna är vi kallade att leva i renhet och vara förebilder för andra:

- *"Ingen får förakta dig för att du är ung, utan var ett föredöme för de troende i ord och gärning, i kärlek, trohet och renhet."* (1 Timotheosbrevet 4:12)
- *"Ni är världens ljus... Låt på samma sätt ert ljus lysa för människorna, så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader i himlen."* (Matteus 5:14-16)

Rätt förhållningssätt till dans

Sammanfattningsvis är dans i sig inte förbjuden enligt Bibeln, men den bör ske på ett sätt som:

- Är värdigt och respektfullt.
- Stämmer överens med Guds vilja om renhet och självkontroll.
- Speglar ett kristet föredöme för andra.

Om vi väljer att dansa, bör det vara ett uttryck för glädje, lovprisning och gemenskap, snarare än något som leder oss bort från Gud. Då kan dansen bli en del av vår tillbedjan och en glädje som hedrar Gud.